

بررسی اثر مس (Cu^{2+}) بر میزان کلروفیل a و تراکم جلبک *Scenedesmus obliquus*

حمیده کیهان‌نیا^{۱*}، فرناز رفیعی^۲، کریم مهدی نژاد^۳ و افتخار شیروانی مهدوی^۴

۱، ۲ و ۴- دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۳- پژوهشکده آبی پروری آب‌های داخلی ایران

چکیده

محیط‌های آبی اغلب در معرض آلاینده‌های مختلف از جمله فلزات سنگین هستند که انتشار آنها به داخل آب‌ها می‌تواند مشکلات مختلفی برای گیاهان بوجود آورد. در این بررسی اثر فلز سنگین مس (Cu^{2+}) بر تراکم و میزان کلروفیل a در جلبک *Scenedesmus obliquus* مورد مطالعه قرار گرفت. پرورش در غلظت‌های مختلف (۲، ۴، ۶، ۸) میلی‌گرم در لیتر مس و یک شاهد با استفاده از محیط کشت زاندر (Z8) در دمای $23 \pm 2^\circ\text{C}$ و شدت نور ۳۰۰۰ لوکس به مدت ۵ روز انجام شد. سپس فراوانی جلبک‌ها در زمان‌های صفر، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت با استفاده از لام هموسیتومتر توسط میکروسکوپ نوری شمارش شده و میزان کلروفیل a آنها اندازه‌گیری گردید. در غلظت کلروفیل a جلبک *S. obliquus* بین زمان‌های مختلف و تیمارهای آزمایشی و در میزان تراکم سلولی بین تیمار شاهد و غلظت‌های متفاوت مس، بین غلظت‌های ۲/۴ با mg l^{-1} اختلاف معنی‌دار بود ($p < 0.05$). در تیمار شاهد با گذشت زمان میزان تراکم سلولی و غلظت کلروفیل a افزایش نشان داد. در تیمارهای فلز مس با افزایش زمان در میزان کلروفیل a و تراکم سلول کاهش دیده شد، بطوریکه با افزایش غلظت مس از ۲ تا ۸ mg l^{-1} میزان کاهش تراکم سلولی از ۷۲/۰۹٪ (در 2 mg l^{-1} در ساعت ۹۶) به ۹۲/۳۳٪ (در 8 mg l^{-1} در ساعت ۹۶) نسبت به ساعت صفر رسید.

در این غلظت‌ها از ساعت ۲۴ مرگ سلولی روی داد. در تیمار شاهد سلول‌ها در ساعت ۹۶ هنوز در فاز رشد قرار داشتند و افزایش ۲۸/۴٪ نسبت به ساعت ۷۲ دیده شد.

واژگان کلیدی: *Scenedesmus obliquus*، مس، تراکم سلولی، کلروفیل a

مقدمه

هر عاملی که سبب بهم خوردن اجزاء طبیعی یک اکوسیستم گردد و تغییرات نامطلوب زیست محیطی را بوجود آورد و موجب اختلال در سلامتی، رشد، فرایندهای سوخت و ساز و فیزیولوژیکی گردد آلودگی نام دارد. از مهم ترین آلاینده های سمی که برای محیط زیست بویژه محیط های آبی تهدید بزرگی به شمار می رود می توان به فلزات سنگین و ترکیبات آلی فلزی اشاره نمود (کردوانی ، ۱۳۷۴). با توجه به گسترش صنعتی شدن و انواع فعالیت های انسانی، فاضلاب های خانگی، شهری، کشاورزی، استخراج معادن، ضایعات مواد رادیواکتیو و ... ، استفاده از فلزات و یا موادی که دارای فلزات آلاینده می باشند وارد اکوسیستم آبی شده و بدین طریق ضمن ایجاد خطر برای آبزیان می توانند بطور مستقیم یا غیر مستقیم از طریق زنجیره غذایی برای انسان مخاطره آمیز باشند (رستمی، ۱۳۷۸). حدود ۵/۷ میلیون تن در سال مس، برای استفاده در وسایل الکتریکی، در آلیاژها، به عنوان یک کاتالیزور شیمیایی، در ضد لکه کردن رنگ برای بدنه کشتی ها به عنوان یک جلبک کش و محافظ چوب تولید میگردد. بناچار در تعدادی از این کاربردها، مس به محیط زیست منتقل می شود. فاضلاب های شهری حاوی مقدار قابل توجهی مس بوده و این نشان دهنده افزایش غلظت مس در رسوبات مناطق دفن فاضلاب است. مس یک عنصر ضروری برای موجودات زنده دریایی به حساب می آید. حد مجاز آن در آب آشامیدنی طبق استاندارد جهانی ۵ ppm /۰ است. به رغم حضور تعدادی از سیستم های دفع مسمومیت و ذخیره سازی برای مس، پس از جیوه و نقره، به دلیل کاربرد فراوان آن در رنگ های ضد لکه برای طیف وسیعی از موجودات دریایی سمی ترین فلز محسوب می شود اما اثر مخرب غلظت بیش از حد آن بر موجودات شناخته شده است و در خصوص جلبک ها، می توان تاثیر آن روی تراکم، پیگمان ها و ... اشاره کرد. مس می تواند بر سنتز پیگمان های فتوسنتزی تاثیر گذارد و یا باعث تجزیه آنها صورت گردد. پنج نوع کلروفیل در گیاهان شناخته شده است و تنها کلروفیل a در تمام موجودات فتوسنتز کننده وجود دارد. میزان این ماده تخمینی از تولید اولیه، وضعیت چرخه غذایی و پراکنش فیتوپلانکتونی را نشان می دهد (کلارک، ۱۹۲۳). گونه *Scenedesmus obliquus* دارای سلول های میانی دوکی سلول های کناری به شکل هلالی و فشرده و غشاء فاقد هر گونه زائده است. اندازه آن حدود ۱۰ میکرومتر بوده و در آبهای بتا و مزوساپروپ بصورت انبوه وجود دارند (محمد جانی و فلاحی ، ۱۳۷۶) . به دلیل اینکه جلبک ها در پایه زنجیره غذایی قرار دارند، هرگونه تغییری در تراکم، بیوماس، جمعیت آنها روی زنجیره غذایی تاثیر می گذارد. مطالعه پاسخ این موجودات به فلزات سنگین از اهمیت ویژه ای برخوردار است. با مطالعات اثر فلز مس بر فیزیولوژی و رشد موجودات از جمله جلبک ها می توان در یک

محیط آبی آلوده به اثرات مخرب آن پی برد. هدف از انجام این تحقیق بررسی اثر فلز مس در غلظت‌های مختلف بر تراکم و میزان کلروفیل a در جلبک *S. obliquus* می باشد.

مواد و روش کار

استوک خالص جلبک *Scenedesmus obliquus* از پژوهشکده آبی پروری انزلی تهیه گردید. جلبک‌ها در محیط کشت Z8 (Surosz & Palinska, 2004) در حجم ۵۰۰ میلی لیتر تحت شرایط دمایی 23 ± 2 °C و شدت نور ۳۰۰۰ لوکس و دوره روشنایی و تاریکی ۱۲:۱۲ و هوادهی منظم با سه تکرار پرورش داده شدند. پس از حدود ۳ تا ۴ روز تراکم سلول‌ها به حدود 4×10^5 سلول در میلی لیتر رسید. به منظور ساختن محلول استاندارد مس از نمک سولفات مس ($Cu SO_4 \cdot 5H_2O$) استفاده گردید. ۳/۹۳ گرم از سولفات مس را با آب مقطر به حجم ۱۰۰۰ سی سی رسانده و طبق فرمول $n_1 v_1 = n_2 v_2$ با توجه به حجم محیط کشت جلبک، به ظرف حاوی جلبک در حال رشد تزریق گردید. تا غلظت‌های ۸۶،۴۰۲ میلی گرم در لیتر (ppm) حاصل شود. نمونه برداری در ساعت‌های ۹۶،۷۲،۴۸،۲۴،۰ پس از تزریق فلز مس صورت گرفت و تعداد سلول‌های جلبکی با استفاده از لام هموسیئومتر شمارش (Tripathi & Gaur, 2006) شد. برای تعیین میزان کلروفیل a ۳۰ میلی لیتر از محلول جلبک با استفاده از کاغذ صافی واتمن ۰/۴۵ میکرومتر (GF/C) فیلتر گردیده و ۱۰ استن ۹۹ درصد به آن اضافه شد. لوله‌ها در بن ماری ۷۵ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت قرار داده شدند. سپس جذب توسط دستگاه اسپکتروفتومتر در ۶۶۵ و ۷۵۰ نانومتر خوانده و توسط معادله مربوطه میزان کلروفیل a برحسب میکروگرم در لیتر محاسبه شد (Mohamed, 2008).

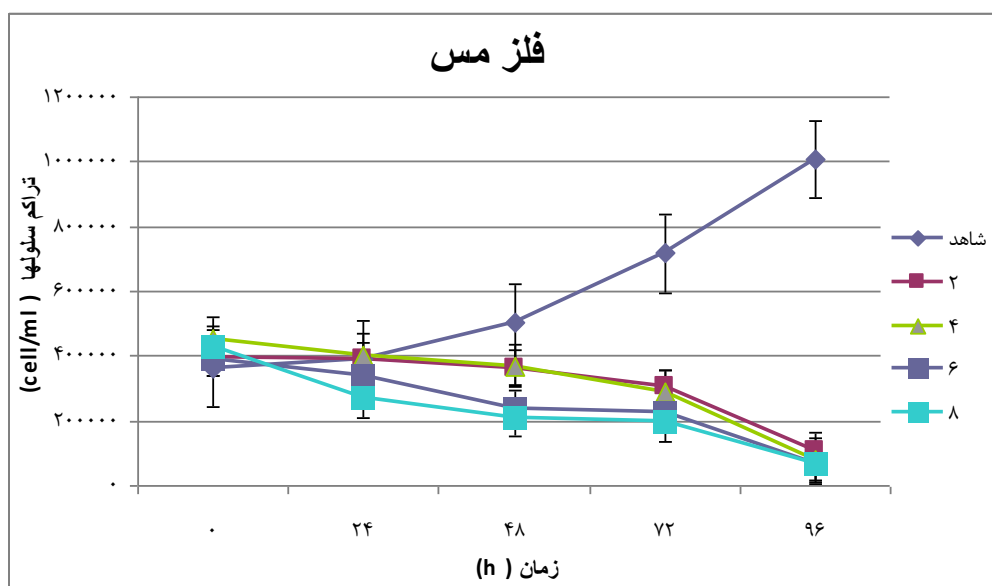
آنالیز واریانس یکطرفه و تست دانکن، با استفاده از نرم افزار SPSS برای مقایسه آماری انجام شد.

نتایج

اثرات فلز مس بر جلبک سبز سندسموس:

نتایج بدست آمده از تیمار شاهد نشان داد که در زمان شروع کشت تعداد جلبک‌ها 36×10^5 عدد در میلی لیتر بود که با افزایش زمان در طی ۹۶ ساعت به میزان 1×10^6 عدد در میلی لیتر (۲۸/۴ درصد نسبت به ساعت ۷۲)

رسید. در این آزمایش در ساعت ۹۶ جلبک‌ها هنوز در مرحله رشد سریع بسر می‌بردند. در تیمارهای فلز مس نیز از ساعت ۲۴ کاهش جمعیت آغاز شد، به طوریکه در تیمار 2 mg l^{-1} در شروع آزمایش تعداد سلول‌ها $10^5 \text{ mg l}^{-1} \times 3/94$ بود و در ساعت ۲۴ به $10^5 \times 3/75$ رسید و ۱۰ درصد کاهش نشان داد و در ساعت ۹۶ این کاهش $72/09$ درصد بود. تراکم در تیمار ۴ میلی گرم در لیتر در ساعت صفر و ۹۶ به ترتیب $4/54 \times 10^5$ و 40×10^4 سلول در میلی لیتر بدست آمد. در تیمار 6 mg l^{-1} نیز کاهش میزان جمعیت از ساعت ۲۴ دیده شد، و بطوریکه در ساعت ۹۶ به $88,12$ درصد خود در زمان صفر رسید. (شکل ۱).

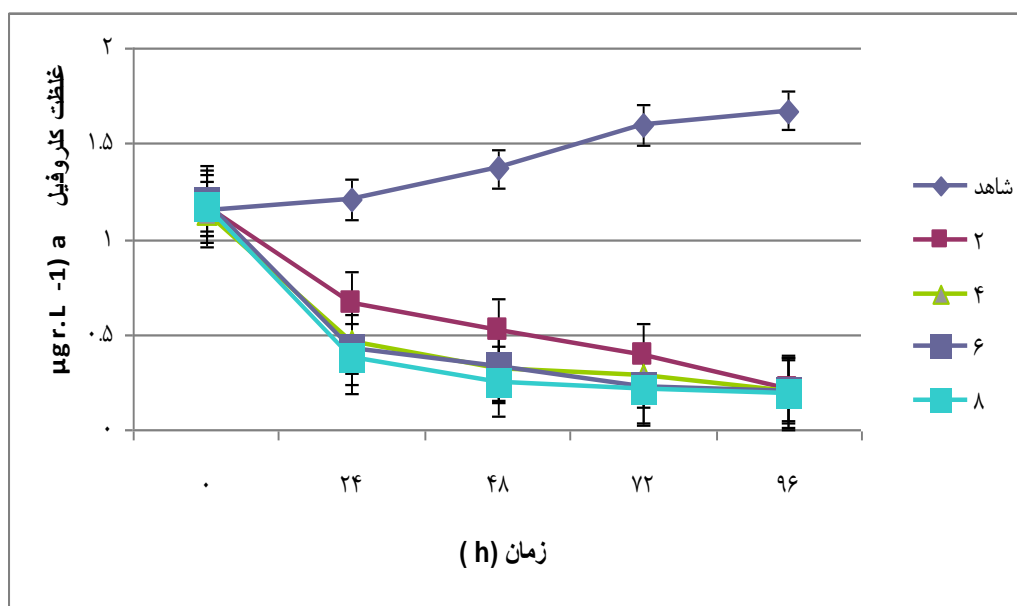
شکل ۱- تغییرات تراکم سلولی (سلول در میلی لیتر) جلبک سندسموس طی ۹۶ ساعت در گروه شاهد و تیمارهای با

(۸،۴،۲،۰) میلی گرم در لیتر یون مس

به این ترتیب در تیمارهای دارای فلز مس از ساعت ۲۴ به بعد تنها افزایشی در جمعیت نشان نداده، بلکه سیر نزولی نیز داشته و وارد فاز مرگ شده اند و در ساعت ۹۶ به حداقل خود رسیدند. بیشترین کاهش تراکم سلولی در ۲۴ ساعت اول در تیمار 8 mg l^{-1} فلز مس مشاهده شد که از $4/30 \times 10^5$ سلول در میلی لیتر در زمان صفر به $2/69 \times 10^5$ سلول در میلی لیتر در ساعت ۲۴ رسید که $37/45$ درصد کاهش نشان داد و این کاهش در ساعت ۹۶ به $92/33$ درصد ($3/33 \times 10^4$ سلول در میلی لیتر) رسید. بین تراکم سلول‌ها در ساعات مختلف در تیمار شاهد و تیمارهای فلز مس اختلاف معنی دار وجود داشت ($p=0/001$). اختلاف معنی داری بین تیمارهای 2 mg/l با $6/8 \text{ mg/l}$ (به ترتیب $p=0/38$ و $p=0/34$)، و 4 mg/l با $6/8 \text{ mg/l}$ (به ترتیب $p=0/12$ و $p=0/11$) مشاهده شد. اما اختلاف معنی داری بین تیمارهای $2/4 \text{ mg/l}$ ($p=0/99$) و تیمارهای $6/8 \text{ mg/l}$ ($p=1/0$) دیده نشد. همچنین در شکل (۱) تاثیر

غلظت‌های مختلف یون مس بر میزان کلروفیل مشاهده شد. در تیمار شاهد غلظت کلروفیل a از $1/14$ میکروگرم در لیتر در ساعت صفر به $1/67$ میکروگرم در لیتر پس از گذشت ۹۶ ساعت رسید.

در تیمارهای ۸ و ۴ میلی گرم در لیتر فلز مس میزان کلروفیل a از ساعت ۲۴ کاهش معنی داری داشت. بیشترین کاهش کلروفیل a در غلظت ۸ میلی گرم در لیتر مشاهده شده از زمان صفر با $1/20$ میکروگرم در لیتر به $0/01$ میکروگرم در لیتر در ساعت ۹۶ رسید بطوریکه $75/98$ درصد کاهش نشان داد. بین میزان کلروفیل a در زمان‌های مختلف (۹۶ و ۷۲ ، ۴۸ ، ۲۴) و ساعت صفر اختلاف معنی دار مشاهده شد ($p < 0/05$) (شکل ۲).

شکل ۲ - تغییرات غلظت کلروفیل a جلبک سبز سندسموس طی ۹۶ ساعت در گروه شاهد و تیمارهای با (۸ و ۴ ، ۲) میلی گرم در لیتر مس

این اختلاف بین تیمارهای مختلف نیز معنی دار بود ($p < 0/05$) و با افزایش غلظت فلز مس از ۲ تا ۸ میلی گرم در لیتر کاهش در میزان کلروفیل a مشاهده شد. در بررسی اثر غلظت‌های مختلف فلز مس تغییرات رنگ و شکل در این جلبک، شامل بیرنگ شدن و از دست دادن خارها، در غلظت ۸ میلی گرم در لیتر در ساعت ۹۶ مشاهده گردید.

بحث و نتیجه گیری

هدف در این تحقیق مطالعه و بررسی پاسخ های جلبک *S. obliquus* در برابر غلظت های مختلف فلز سنگین مس در ساعت های مختلف در غلظت های (۲، ۴، ۶ و ۸) میلی گرم در لیتر یون مس و ساعت های (۰، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶) بود. در غلظت ۲ میلی گرم در لیتر فلز مس، در ۲۴ ساعت اول مورفولوژی جلبک سندسموس دارای رنگ سبز طبیعی مشابه با گروه شاهد بود، اما با افزایش زمان و غلظت مس تغییراتی مشاهده شد که بیشترین این تغییرات بعد از گذشت ۹۶ ساعت در ۸ میلی گرم در لیتر روی داد که رنگ طبیعی سلولها تغییر کرده بتدریج بیرنگ شده و خارها از بین رفتند.

در غلظت 2 mg l^{-1} فلز مس کاهش تراکم جلبک از ساعت ۲۴ آغاز گردید، بطوریکه در ساعت ۹۶ تراکم سلولها $72/09$ درصد کاهش داشت و از $3/94 \times 10^5 \text{ cell.ml}^{-1}$ در زمان صفر به $1/10 \times 10^5 \text{ cell.ml}^{-1}$ رسید و این تغییرات در همه تیمارهای مورد آزمایش مشاهده شد. در حالیکه در گروه شاهد سلولها روند طبیعی خود را از نظر افزایش تراکم سلولی و میزان کلروفیل *a* حفظ کرده بودند. بطور کل تراکم جلبک *S. obliquus* در تیمار های متفاوت مس کاهش معنی داری نسبت به گروه شاهد داشت ($P < 0/05$) (شکل ۱). از آنجائیکه مس از طریق سیتوکروم در دیواره های سلولی جذب می شود، زمانیکه غلظت های مختلف فلز مس به محیط کشت جلبک اضافه می شود، احتمالاً به دلیل ایجاد فعالیت های متابولیکی خاص در داخل سلول های جلبک کاهش تراکم سلولی مشاهده می گردد. بررسی نتایج کار پژوهشگران نشانگر آن است که تیمارهای متفاوت فلز مس بر رشد گونه های مختلف جلبکی تأثیر گذار بوده و میزان این تأثیر بر اساس غلظت آنها و همچنین نوع جلبک متغیر است. رشته سلول های سیانوباکتر *Anabaena flos-aquae* در غلظت $0/35 \text{ mg l}^{-1}$ فلز مس ۵ درصد کاهش رشد داشته و فرا ساختمان سلول های گیاهی در نتیجه تأثیر فلز مس تغییر می نماید. این فلز در غلظت 3 mg l^{-1} سلول ها را از حالت طبیعی خود خارج ساخته و باعث بزرگ شدن فضای داخلی تیلاکوئید ها می شود. بیشترین تغییرات ساختمانی در غلظت 9 mg/l مس روی داده، و در این هنگام فیلامنت ها بطور کامل قطعه قطعه شده و سلول ها ی گیاهی باقی مانده موجی شکل و لیز شد ند (Surosz & Palinska, 2004). چنین کاهشی در سلول های *S. quadricauda* در غلظت 30 mg l^{-1} ترکیبات مس در ساعت ۷۲ نیز مشاهده شده است (Muwafg & Market, 2006). در این پژوهش مقدار کلروفیل *a*، در غلظت ۲ میلی گرم در لیتر مس در ساعت ۲۴ به میزان ۶۰ درصد کاهش یافت، اما در ساعت ۹۶ میزان کاهش به ۸۰ درصد رسید. در مقایسه بین گروه شاهد و غلظت های مورد آزمایش اختلاف معنی دار بوده)

$p < 0.05$ و باعث تخریب کلروفیل a در سلول شد که نشانگر تأثیر غلظت های (۸،۴،۶) میلی گرم در لیتر مس بر میزان کلروفیل a جلبک سندسموس می باشد (شکل ۲). تأثیر ترکیبات مس بر میزان کلروفیل a در سایر گونه های جلبک نیز به اثبات رسیده است که باعث کاهش کلروفیل a، در جلبک سبز *Scenedesmu quadricauda* (Tripathi & Gaur, 2004, Fargašová et al., 2005)، فعالیت فتوسنتزی و میزان کلروفیل a در غلظتهای ۰/۵، ۰/۱ و ۰/۵ ppm در دیاتومه *Chaetoceros radican* (Wagly et al., 1995)، کاهش کلروفیل های a, b در غلظت های ۲ میلی گرم در لیتر در گیاه پربرگ *Pychanthus striat* شده است (Shakya et al., 2007).

رشد و میزان کلروفیل a در جلبک سبز *S. quadricauda* تحت تاثیر ترکیب نترات مس، کاهش معنی داری یافته اند. مس از اجزاء تشکیل دهنده پروتئین های تنفسی و اکسیداز است که در غلظت بالا موجب سمیت میشود، بر اساس مطالعات انجام شده مس دو ظرفیتی آزاد در محیط کشت های آبی (نانو تا پیکو) سبب کاهش تقسیم سلولی در بعضی از کشت های فیتوپلانکتونی بخصوص در جلبک های سبز میشود. علاوه بر آن Cu II آزاد با سطح مقاومت بالاتر ممکن است سرعت فتوسنتز را کاهش دهد و سبب دخالت در جهت جذب دیگر فلزات گردد و در نهایت فعالیت آنزیم ها را بوسیله ایجاد رادیکال های هیدروکسیل مختل کند. (Pedro et al., 2006, Rehman et al., 2006). یون های فلزی از جمله مس باعث تشکیل رادیکال های اکسیژن می شوند که این تغییر در غشاء، پراکسیداسیون لیپید را افزایش می دهد و باعث تجزیه شدن غشاء و تضعیف تنظیم اسمزی در سلول گردد. در نتیجه سلول ها شکسته می شوند. در جلبک *Cylinroathica fusiformis* با تولید کربوهیدرات ها در فاز سکون، در برابر سمیت مس مکانیسم دفاعی ایجاد می کند. اثر سمی فلز مس با غلظت بالا ناشی از پتانسیل اکسیداتیو مس II است که باعث کاهش کلروفیل می شود و تغییر میزان اکسیژن و ATP را بوسیله آنزیم های ردکتاز و آلکالین فسفاتاز کم می کند، (Muwafq & Bernd, 2006) احتمالاً کاهش رشد و مقدار کلروفیل a توسط ترکیب فلز مس II می تواند با تغییراتی در بیوسنتز کلروفیل ارتباط داشته باشد، بطوریکه یون مس جایگزین یون منگنز در ساختمان شیمیایی کلروفیل a شده و پیوندهای هیدروژنی را شکسته، در نتیجه با تغییر آنزیم های دخیل در بیوسنتز کلروفیل a، میزان رشد و کلروفیل a را کاهش می دهد، که با نتایج دیگر مطالعات مطابقت داشته است.

به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که اختلال در تقسیم سلول های جلبکی سندسموس و کاهش میزان کلروفیل a فلز سنگین مس از غلظت ۲ میلی گرم در لیتر آشکار می شود. *Scenedesmus* به صورت پلانکتونی در

حد وسیعی در آب‌های شیرین انتشار دارد و می‌تواند یک موجود مناسب برای آزمایشات بازدارندگی رشد باشد و در مطالعات اثر مخرب آلاینده‌های آبی از جمله فلزاتی مانند مس، به کار گرفته شود.

تشکر و قدرانی

از محبت‌های بی‌دریغ خانم دکتر نجات خواه، خانم وکیلی مسئول آزمایشگاه پژوهشی دانشکده علوم فنون دریایی، آقای بابایی مسئول آزمایشگاه شیمی پژوهشکده آبی‌پرووری انزلی و خانم دکتر فلاحی رئیس ایستگاه تحقیقات تکثیر و پرورش آبزیان دریایی سپاسگزاری می‌گردد.

منابع

- محمد جانی، م. و فلاحی کپور چالی، م. ۱۳۷۶. شناسایی پلانکتون‌های گیاهی مرداب انزلی. مرکز تحقیقات شیلات گیلان، ایران.
- رستمی، ش. ۱۳۷۸. اندازه‌گیری آلاینده‌های آلی و قدرت خود پالایی در رودخانه لنگرود، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، ایران.
- کردوانی، پ. ۱۳۷۴. اکوسیستم‌های آبی ایران. انتشارات قومس، تهران.
- کلارک، ر. ب. ۱۹۹۲. آلودگی دریا، ۱۳۷۹، مترجمین: محمد علی زاهد، زینب محمدی دشتکی. تهران. انتشارات نقش مهر، تهران.

- Fargašová, F., Ondrejčková, I. & Mašlejová, A. 2005. Effect of various copper forms on the freshwater alga, *Scenedesmus quadricauda* (TURP.) BREB. Strain Greifswald 15. Bull. Environ. Contam. Toxicol., 75: 1200-1207.
- Fargašová, A. 2001. Interactive effect of manganese, molybdenum, nickel, copper I and II, and Vanadium on the freshwater alga *Scenedesmus quadricauda*. Bull. Environ. Contam. Toxicol., 67: 688-695.
- Küpper, A., Küpper, F., & Spiller, M. 1998. In situ detection of heavy metal substituted chlorophylls in water plant. Photosynthesis Research. Marl., 58: 123-133.
- Muwafq, H.M. & Markert, B. 2006. Toxicity of heavy metals on *Scenedesmus quadricauda* (Turp.) de brebisson in Batch Culture. ESPR. Environ. Sci. & Pollut. Research, 2: 98-104.
- Pedro, N., Leao, T.M., Vasconcelos, S.D. & Vasconcelos, V.M. 2007. Role of marine cyanobacteria in trace metal bioavailability in seawater. Microb. Ecol. 53: 194-109.

-
- Rehman, A., Shakaori, F.R. & Shakaori, A. R. 2007. Heavy metal resistant *Distigma proteus* (Euglenophyta) isolated from industrial effluents and its possible role in bioremediation of contaminated wastewaters. *World J. Microbiol. Biotechnol.*, 123: 753- 758.
- Shakya, K., Chettri, M.K. & Sawidis, T. 2008. Impact of heavy metals (copper, zinc, lead) on the chlorophyll content of some mosses. *Arch. Environ. Contam. Toxicol. Kathmandu.*, 54: 412-421.
- Surosz, W., Palinska, K.A. 2004. Effect of heavy metal stress on cyanobacterium *Anabaena flos-aquae*. *Arch. Environ. Contam. Toxicol.*, 48: 40-48.
- Tripathi, B N. & Gaur, P. J. 2006. Physiological behavior of *Scenedesmus sp.* during exposure to elevated levels Cu and Zn and after withdrawal of metal stress. *Protoplasma.*, 229: 1-9.
- Tripathi, B N. & Gaur, P.J. 2004. Relationship between and zinc-induced oxidative stress and proline accumulation in *Scenedesmus sp.* *Planta.*, 219: 397-404.
- Wagdy, M. & El-Sarraf, Dae.T. 1995. Effect of copper photosynthetic activity and chlorophyll a content *Chaetoceros radican* Schütt. *Bulletin of High Institute of Public Health.* 25 (2): 439-446.
- Mohamed, Z. A. 2008. Polysaccharide as protective response against microcystin induced oxidative stress in *Chlorella vulgaris* and *Scenedesmus quadricauda* and their possible significant in the aquatic ecosystem. *Ecotoxicology.*, 17: 504-516.